

Euripides, Herakles 1089–1162

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἔα·

ἔμπνους μὲν εἶμι καὶ δέδορχ' ἄπερ με δεῖ
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἡλίου τάδε. 1090

ὥς <δ'> ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγάματι
πέπτωκα δεινῶ καὶ πνοᾶς θερμᾶς πνέω
μετάρσι', οὐ βέβαια πλευμόνων ἄπο.

ἰδού, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα 1095

πρὸς ἡμιθραύστῳ λαΐνῳ τυκίσματι
ἦμαι, νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
πτερωτὰ δ' ἔγγη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἄ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίονα
ἔσφριξε πλευρᾶς ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσφρίξετο. 1100

οὐ που κατῆλθον αὖθις εἰς Ἴαιδου πάλιν,
Εὐρυσθέως διάυλον ἐξ Ἴαιδου μολῶν;
ἀλλ' οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον
Πλούτωνά τ' οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκ τοι πέπληγμαί· ποῦ ποτ' ὦν ἀμηχανῶ; 1105

ὦή, τίς ἐγγυὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;

ΧΟΡΟΣ

κᾶγωγε σὺν σοί, μὴ προδοῦς τὰς συμφοράς. 1110

Ηρ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχη κόρας,
τοῦ φιλάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβῶς;

Αμ. ὦ τέκνον· εἶ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω ἐμός.

Ηρ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὗ δακρυρροεῖς;

Αμ. ἄ κἂν θεῶν τις, εἰ μάθοι, καταστένοι. 1115

Ηρ.	μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.	
Αμ.	ὄρᾳς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.	
Ηρ.	εἶπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφη τῶμῳ βίῳ.	
Αμ.	εἰ μηκέθ' Ἄιδου βάκχος εἶ, φράσαιμεν ἄν.	
Ηρ.	παπαῖ, τόδ' ὡς ὑποπτον ἠνίξω πάλιν.	1120
Αμ.	καί σ' εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς ἤδη σκοπῶ.	
Ηρ.	οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.	
Αμ.	λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδός, ἢ τί δρῶ;	
Ηρ.	καὶ τόν γε δήσαντ' εἶπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.	
Αμ.	τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔα.	1125
Ηρ.	ἄρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;	
Αμ.	ὦ Ζεῦ, παρ' Ἑρας ἄρ' ὄρᾳς θρόνων τάδε;	
Ηρ.	ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;	
Αμ.	τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.	
Ηρ.	ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τινά.	1130
Αμ.	ιδού, θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.	
Ηρ.	οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;	
Αμ.	ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.	
Ηρ.	τί πόλεμον εἶπας; τοῦσδε τίς διώλεσεν;	
Αμ.	σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὄς αἴτιος.	1135
Ηρ.	τί φῆς; τί δράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.	
Αμ.	μανεῖς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.	
Ηρ.	ἢ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;	
Αμ.	μῆς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.	
Ηρ.	αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.	1140
Αμ.	τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.	
Ηρ.	ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον †ἢ βάκχευσ' ἐμόν† ¹ ;	
Αμ.	οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· πάντα δυστυχεῖ τὰ σά.	
Ηρ.	ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;	
Αμ.	ὄτ' ἀμφὶ βωμόν χειρας ἠγνίζου πυρί.	1145

¹ ἢ 'βάκχευσ' [= ἐβάκχευσα] ἐμόν *Heath*

Ηρ. οἴμοι· τί δήτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς
 τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς;
 οὐκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα
 ἢ φάσγανον πρὸς ἦπαρ ἐξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι, 1150
 ἢ σάρκα †τὴν ἐμὴν†² ἐμπρήσας πυρὶ
 δύσκλειαν ἢ μένει μ' ἀπόσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδὼν μοι θανασίμων βουλευμάτων
 Θησεὺς ὄδ' ἔρπει συγγενῆς φίλος τ' ἐμός.
 ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος 1155
 ἐς ὄμμαθ' ἤξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
 οἴμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 εὖρω, πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
 φέρ', ἀμφὶ κρατὶ περιβάλω σκότον <⊂ →>³.
 αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς, 1160
 καὶ τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλῶν⁴
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

² *cruces pos. Diggle* : τὴν νεᾶνιν *coni. Wilamowitz, cf. 1095. 1270.*

³ ἀμφὶ *Faust (Diggle)* : ἄν τι L : <πέπλων> *Pflugk*

⁴ προσβαλῶν *Canter (Diggle)* : προσλαβῶν L